

DİNLER TARİHİ ARAŞTIRMALARI-VIII

BÜTÜN YÖNLERİYLE
YAHUDİLİK

(ULUSLARARASI SEMPOZYUM)

18-19 ŞUBAT 2012

Ankara-2012

PAYLAŞILAMAYAN ATA: HZ. İBRAHİM

Prof. Dr. Ali İhsan YİTİK*

Hiz. İbrahim, bilhassa ilk mensuplarının etnik kökeni göz önüne alınarak Yahudi, Hıristiyan ve Müslümanların ortak atası kabul edilir.¹ Dolayısıyla son yıllarda bunlar *İbrahimî dinler*, mensupları da *İbrahim'in çocukları* diye isimlendirilmeye başlanmıştır. Böyle bir tanımlamanın altındaki temel varsayım, Hiz. İbrahim'den miras alınan ve özünü tek Tanrı inancı ile buna dayalı ahlâk anlayışının zikredilen dinlerde ortak payda olduğu düşüncesidir. Ortak ata ve iman konsepti çerçevesinde oluşturulacak "hepimizin aynı atadan gelen ve bir Tanrı'ya inanan müminler olduğu" bilinci sayesinde, dindarlar arasında dostluk ve kardeşlik köprülerinin kurulacağı ve mevcut çatışma ve kavgaların ortadan kalkacağı düşünülmektedir.²

Nitekim II. Vatikan Konsili kararlarında, Katolik kilisesinin diğer dinlere karşı yeni tavrının tasvir edildiği bölümde (*Nostra Aetate*), Müslümanlarla ilgili şu ifadeler yer alır: "...*Kilise, Müslümanlara da saygı duyar. Çünkü onlar hayat, bekâ, merhamet, kelâm ve kudret sıfatlarına sahip, yerin ve göğün Yaraticısı bir Tanrı'ya ibadet ederler. Dahası iman bakımından kendilerine örnek aldıkları İbrahim'in yaptığı gibi, O'nun emir ve yasaklarını can ü gönülden*

- * Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dinler Tarihi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi
- 1 Kur'an-ı Kerim'de Hiz. İbrahim'in Arapların ve Hiz. Muhammed'in atası olduğu zikredilmez. Ancak bazı müfessirler, Bakara sûresi 128. ayette geçen "*Rabbimiz! İkimizi (İbrahim ve İsmail) sana teslim olanlardan kıl, soyumuzdan da sana teslim olanlardan bir ümmet yetiştir.*" ifadesindeki "soyumuzdan" sözüyle Arapların kastedildiğini, dolayısıyla Hiz. İbrahim'in, Arapların atası olduğunu ileri sürmüştür. Ayrıca bu ifade ile başta müslümanlar olmak üzere bütün milletlerin kastedildiğini söyleyenler de vardır. Bu konudaki tartışmalar için bkz. Montgomery Watt, *Modern Dünyada İslâm Vahyi*, Çev. Mehmet S. Aydın, Ankara, 1982, s.123; Şaban Kuzgun, *İslâm Kaynaklarına Göre Hiz. İbrahim ve Hanıflık*, Kayseri, 1985, s.1-2
- 2 Sergio Pignedoli, "Katolik Kilisesi, Musevi ve İslâm İnançları: İbrahimî Dinlerin Trialogu", *İbrahimî Dinlerin Diyalogu*, Ed. İsmail Raci Faruki, Türkçeye çev. Mesut Karasahan, İstanbul, 1993, s.15-17

yerine getirmeğe gayret gösterirler..."³ Görülüyor ki Hz. İbrahim, Katoliklerce de örnek alınan bir mümindir. Zira burada onun Tanrı'ya bağlılığı ve samimi imanı takdir edilmekte hatta İbrahimi iman geleneksel tutumunun aksine nihai kurtuluşun temel kriteri olarak kabul edilmektedir.

İlk defa Kuran'da yer alan ve son dönemlerde Katolik Hıristiyanlarca da benimsendiği görülen İbrahim iman fikri Yahudiler tarafından genelde benimsenmez. Bununla birlikte Hz. İbrahim, *Ahd-i Atik'te* "İbranî Abram"⁴ olarak nitelenir ve İsrail oğullarının atası kabul edilir. Dahası o, Yahudi kutsal literatüründe gerek imanı gerekse Tanrıya bağlılık ve yakınlığı bakımından Yahudi ırkının veya inanmış bir Yahudi'nin ilk örneği kabul edilir.⁵ Zira onun, Tanrı'nın vaadine olan kesin inancı ve bu vaat için yaklaşık 30 yıl sabırla beklemesi ve bu süreçte Tanrı'dan hiç ümidini kesmemesi⁶, barışçıl ve uzlaşmacı kişiliği⁷, cesareti ve sadakati⁸, dürüstlüğü ve samimiyeti⁹, misafirperverliği ve günahkâr insanlar için aracı oluşu¹⁰ hem kutsal yazılarda hem de sonradan oluşan dinî literatürde tekrar tekrar vurgulanan hususlardır. Yine putperest hatta put ustası bir babanın çocuğu olarak dünyaya geldiği ve böyle bir ortamda yetiştiği halde aklıyla putperestliğin doğru bir inanç olmadığını idrâk edip gerçek Tanrıyı bulmak için sık sık uzlete çekilmesi de Yahudi kutsal metinlerinde altı çizilen hususlardır.¹¹

Hasidik literatürde ise Hz. İbrahim, Hz. Musa'dan asırlar önce yaşadığı halde Musa şeriatı üzerine yaşamış bir kimse olarak tanımlanır. Buna göre o, Musa şeriatının yeryüzündeki ilk temsilcisidir ve bu vasfı halen devam et-

3 (*Upon the Moslems, too, the Church looks with esteem. They adore one God, living and enduring, merciful and all-powerful, Maker of heaven and earth, and Speaker to man. They strive to submit wholeheartedly even to His inscrutable decrees, just as did Abraham, with whom the Islamic faith is pleased to associate itself...*) *The Documents of Vatican II*, ed. Walter M. Abbott, Baltimore, 1966, s.663

4 *Tekvin* 14/13

5 "Abraham", *The Jewish Encyclopedia* (I-XII), Ed. Isidore Singer, New York-London, 1901, s.83-85

6 *Tekvin* 12/1-9

7 *Tekvin* 13/8-11

8 *Tekvin* 14/12-16

9 *Tekvin* 14/17-24

10 *Tekvin* 18/23-33

11 Robert Gordis, "Abraham in the Haggadah", *Universal Jewish Encyclopedia* (I-X), Ed. Isaac Landman, New York, 1948, I/36

mektedir. Çünkü Musa ile İbrahim'in dinleri ve şeriatleri arasında bir fark söz konusu değildir.¹²

Kur'an'da ise Hz. İbrahim, öncelikle "Allah'a gönülden bağlı"¹³, "çok içli ve yumuşak huylu",¹⁴ "Allah dostu"¹⁵ ve "bütün inananların örnek alması gereken"¹⁶ bir kimse olarak tanımlanır. Bu yüzden Müslümanlar namazlarında,

"- *Ya Rab! İbrahim ve ailesini rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve ailesine de esenlik ver, rahmet eyle.*

- *Ya Rab! İbrahim ve ailesini kutlu kıldığın gibi Muhammed ve ailesini de kutlu kıl.*"¹⁷ diye dua ederler. Çünkü Hz. İbrahim, inanç yönünden ideal bir Müslüman olmanın yanı sıra Hz. Muhammed'ten sonraki ikinci büyük Peygamberdir.¹⁸ Dolayısıyla onu kendine örnek alan ve onun gibi yaşayan her kimse, görünürdeki dini-mezhebi ve meşrebi ne olursa olsun, hakikatte Müslümandır. Zaten Kur'an'da Hz. İbrahim'in "hanif" ve "Müslim" olduğu açıkça ifade edilir.¹⁹

Bu bilgiler ışığında denilebilir ki, Hz. İbrahim, gerçekten bu üç dinin mensuplarını birleştiren bir kimsedir; en azından iman konusundaki ortak atadır. Peki, adı geçen dinler arasında, niçin Hz. İbrahim ortak paydasında bu güne kadar bir yakınlaşma olmamıştır? Kanaatimizce bunun da en önemli nedeni kutsal metinlerdeki vurgu farklılığıdır. Örneğin, Tevrat'taki kıssanın ana konusu iman değil, *seçilme* ve *ahittir*. Zira kutsal metindeki anlatıma göre Tanrı Hz. İbrahim'i seçmiş ve onunla bir antlaşma yapmıştır. Buna göre Mısır Irmağından Fırat'a kadar uzanan bütün Kenan ülkesi sonsuza dek onun soyuna (İsrail oğullarına) verilmiştir.²⁰ Belki mezkûr kıssada geçen "yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak"²¹ ifadesi dinler arası ilişkiler ba-

12 Jerome Gellman, "The Figure of Abraham in Hasidic Literature", *Harvard Theological Review*, 91:3 July 1998, ss.279-299, s.299-300

13 *Hud* (11)/75

14 *Tevbe* (9)/114

15 *Nisâ* (4)/54,125

16 *Müntehe* (60)/4

17 M.Nevevi, *Riyâzû's-Sâlihîn*, Kitâbü's-Salati alâ Resulillah, Hadis no:1403

18 İmam-ı Azam, *Fıkh-ı Ekber Aliyyü'l-Kâri Şerhi*, çev. Yunus Vehbi Yavuz, İst.1979, s.295

19 *Al-i İmran* (3)/67

20 *Tekvin*, 15/18-21; 17/8

21 *Tekvin*, 12/3

kımından anlamlı olabilirdi. Fakat metinde zikredilen İbrahimî bereketi kazanabilmek için yapılması gerekenler hakkında bilgi verilmez. Dolayısıyla her şey sadece İshak ve Yakup soyundan gelmeye bağlıdır. Nitekim aynı kıssada, Hz. İbrahim'in büyük oğlu İsmail yaban eşeğine benzetilir ve herkesle çekişme içerisinde olacağından söz edilir.²² Üstelik adı geçen kutsama dışında bırakılan İsmail'in neden böyle bir muameleye layık görüldüğü de belli değildir. Bu durumda "İbrahim aracılığıyla kutsanma" söyleminin yegâne anlamı, İsrail oğullarının seçilmişliğini vurgulama ve onların diğer uluslar üzerindeki üstün konumunu dile getirmektir denilebilir.

Yeni Ahit'te ise Hz. İbrahim, öncelikle Hz. İsa'nın soyağacında yer alır. *Matta* ve *Luka* İncillerinde İsa'nın soyu Davud vasıtasıyla İbrahim'e bağlanır.²³ *Pavlus'un Mektuplarında* ise o, tanrısal inâyete lâyık bütün inananların atası olarak vurgulanmakla beraber kendisinde Yahudi ve Hıristiyan din algısındaki farklılığın somutlaştığı bir kahraman olarak dikkati çeker.²⁴ Nitekim *Pavlus, Galatyalılara* mektubunda Yahudilikte Tanrı'ya ve onunla yapılan ahde bağlılığın simgesi kabul edilen sünnet uygulamasının gereksizliğini dile getirir ve önemli olanın Mesih'in çarımıta bizim için zulüm gördüğünü kabul etmek ve ona inanmak olduğunu vurgular.²⁵ Hatta Tevrat'taki "İbrahim vasıtasıyla kutsanma" vaadinin Mesih sayesinde gerçekleştiği dile getirilir.²⁶ Yine, *Tekvin*'deki İbrahim'in oğlu İshak'ı kurban etmek için Moriya meşeliğine götürmesi olayı, Hz. İsa'nın Golgota tepesinde çarımıha gerilmesi hadisesinin asırlar önceki habercisi kabul edilir. Sonuç olarak, gerek Yeni Ahit metinleri, gerekse daha sonradan oluşan kutsal metinlerde Hz. İbrahim ile ilgili pek çok olumlu nitelme söz konusudur. Üstelik İbrahim'e atfedilen bu olumlu sıfatların neredeyse tamamı İslâm ve Yahudilikteki İbrahim algısıyla örtüşmektedir. Bununla birlikte, aynı metinlerde Hz. İbrahim'in kimliği ve imanı konusundaki yegâne doğru anlayışın Hıristiyanlara özgü olduğu ve bilhassa Yahudilikteki İbrahim algısının yanlış olduğu vurgulanmaktadır. Bu durum, İbrahim'in

22. *Tekvin*, 16/11-12

23. *Matta*, 1/1; *Luka* 3/24

24. *Galatyalılar*, 3/7-9; *Romalılar*, 4

25. *Galatyalılar*, 6/11-17

26. *Tekvin*, 12/2-4

ortak bir ata veya örnek bir mümin olduğu şeklindeki modern anlayışa Yeni Ahit'te yer verilmediği anlamında yorumlanabilir.

Kur'an-ı Kerim'de ise Hz. İbrahim, belli bir soyun atası olmaktan öte iman konusunda örnek bir mümin olarak tanımlanır. Bununla birlikte, onun bilhassa putperestliği benimseyen insanlarla mücadelesi ve inancını rasyoneleze etme çabası ayetlerde önemle vurgulanır. Aynı şekilde, onun Yahudi ve Hıristiyan olmadığı; sadece Allah'a gönülden bağlı samimi bir Müslüman olduğu ve bundan dolayı Allah'ın dostu (*hâlılullah*) unvanını aldığı zikredilir. Dolayısıyla farklı inançtaki insanlara sürekli Allah inancını empoze eden ve bu uğurda her türlü tehlikeyi göze alan böyle bir kahramanın, her türlü inanç farklılığını doğal bir durum olarak algulayan günümüz dinler arası diyalog anlayışında bir model olamayacağı açıktır.

Sonuç olarak denilebilir ki, Yahudi, Hıristiyan ve İslâm'ın kutsal metinlerinde zaman zaman ortak noktalar bulunsa da, her metnin İbrahim'i birbirinden farklıdır. Başka bir ifade ile herkesin kendine özgü bir İbrahim'i vardır. Buna rağmen, Hz. İbrahim'in kutsal metinlerde zikredilen ve zamanla zenginleşen ve genişleyen şu örnek vasıfları bizlere hem iyi bir mümin olma yolunda hem de dinler arası ilişkileri geliştirme yolunda rehberlik edebilir.

1- İlk olarak, onun **misafirperverliği** ve **cömertliğini** kendimize örnek alabiliriz. Bu öyle bir cömertlik ki, hiç tanımadığı kimselere bile evindeki en iyi yiyecekleri ikram etmekten çekinmeyen, insana yedirmekten zevk alıyor. Yani o ulu peygamber günümüzde pek çoğumuzun yaptığı gibi, misafirlerin ekonomik durumları veya sosyal statülerini göz önüne alarak ikramda bulunmuyor. Onları ağırlarken *bir verip üç alma* gibi bir kaygı taşıyor, sadece ve sadece Allak rızasını düşünüyor. Eğer biz onu kendimize örnek görüyorsak neden böyle davranmayalım.

2- İkincisi, onun **cesareti** ve **hiçbir zaman ye'se, ümitsizliğe düşmeyen tavrı** bizlere örnek olsun. Zira Kur'an'ın ifadelerine o, göre, uzun yıllar çocuğu olmamasına rağmen Allah'ın va'dinin bir gün mutlaka gerçekleşeceğinden ümidini kesmemiştir. Ayrıca karşılaştığı sıkıntılar karşısında yılmamış, cesaretle mücadeleye devam etmiş, bütün bunların birer imtihan olduğunu düşünmüştür. Örneğin, evine gelenlerin, kendisine bir oğul müjdelemek ve

Lût kavmini helâk etmek için görevlendirilen melekler olduğunu öğrenince bile hakkı savunmaktan geri durmamış ve bir kavmin topyekûn helâk edilmesinin doğru olmadığını söyleyebilmiştir. Çünkü Ona göre böyle bir durumda, söz konusu topluluk içindeki suçsuz ve iyi kimselerin de zarar görmesi kaçınılmazdır. Bu ise, adil bir davranış değildir.

3- Hz. İbrahim'in Allah'a olan gönülden bağlılığı da bizlere örnek olmalıdır. Meryem sûresinin 41. âyetinde o, **sıddık bir nebi** olarak tanımlanır. Yani o, Allah'a bağlılık hususunda da herkesin örnek alması ve yakından tanınması gereken bir peygamberdir. Zaten bizler Müslümanlar böyle bir peygamberin sünnetine uyarak, erkek çocuklarını sünnet ettirir, kurban bayramlarında koç kurban eder. Hac farızasını ifa ederken, tıpkı onun gibi Safa ile Merve arasında *say* eder ve Mina'da, onun sünnetine uyarak *şeytan taşlar*. Kısacası, her Müslüman dinî hayatının hemen her safhasında onu kendisine örnek alır ve onun sünnetine uymaya özen gösterir. Özellikle, güzel Türkçemizdeki "Halil İbrahim bereketi" ve "Halil İbrahim sofrası" gibi ifadeler ile *İbrahim*, *Halil İbrahim* ve *Halilürrahman* gibi isimlerin varlığı ve yaygınlığı hatırlanacak olursa, Hz. İbrahim'e karşı duyulan sempati ve bağlılığın nedeni de bu olsa gerektir.

4- Dahası, onun **inancını rasyonelleştirme konusundaki ısrarlı ve kararlı tutumu** da bizlere örnek olmalıdır. Hz. İbrahim, dini, sadece salt bir inanma olayı veya bir inanca dayalı olarak körü körüne gerçekleştirilen ibadetler toplamı şeklinde görmemiş; bilâkis inanan her kişinin, inancını sorgulaması, akıyla kavramaya çalışmasını ve ibadet konusunda da ma'kul olanı tercih etmesi gerektiğini savunmuştur. Onun, kavmiyle mücadelesini hikâye eden Kur'an âyetlerinde, bu tutumu somut olarak görmek mümkündür. Öte yandan öldükten sonra dirilme konusundaki tavrını haber veren Kur'an âyetinde ise, onun, *itikadî tasdik* derecesindeki bir imanla yetinmediği ve imanını, *yakinî tasdik* seviyesine çıkarma gayreti içerisinde olduğu açık olarak görülür.

5- Yine, onun, yerin ve göğü yaratan, insan yoktan var eden Yüce Yaratıcı'yı arama ve bulma biçimi de bizlere örnek olmalıdır. En'am sûresi 74-79. âyetleri Hz. İbrahim'in nasıl adım adım Yüce Mevla'ya ulaştığını gözler önüne serer. O, çevresinde Tanrılar olarak görülen *yıldız*, *ay* ve *güneşin* Tanrı

olup olamayacakları üzerinde ince ince düşünür ve sonunda Cenab-ı Allah'ın dışında başka hiçbir varlığın Tanrı olamayacağını görür ve şöyle haykırır:

“Ben yüzümü tamamen gökleri ve yeri yoktan var dene çevirdim ve artık ona ortak koşanlardan değilim”²⁷

Sonuç olarak, eğer bizler Hz. İbrahim'in sadakati, cesareti ve iman konusundaki kararlı tavrını örnek alırsak, tıpkı onun gibi hem “Halilullah/Allah dostu” mertebesine ulaşabilir hem de birbirimizin dostu olabiliriz.

The Forefather of Mankind: Prophet Abraham

(Abstract)

Prophet Abraham is considered the mutual ancestor of Jews, Christians and Muslims, especially due to the ethnicity of the first followers of him. These religions are called *Abrahamic religions* and their followers are named as *sons of Abraham*. Belief in one God and ethics based on that belief, which were inherited by Abraham and which constitutes the essence of religion, are shared by those three religions. Particularly, for the last 30-40 years, this shared belief has been intensely emphasized in the context of relationships between the three Abrahamic religions. It has been suggested that friendship and brotherhood would be established between people from those religions, and also co-enmity and conflict would be abolished between them when the mutual conscience, which declares that “all of us are the believers of the same God”, could be advocated. With this goal in mind, for instance, in the second Vatican Council, we can look at the following statements about Muslims in the chapter of *Nostra Aetate*, in which one can see the changing attitude of the Catholic church towards non-Christians:

“Upon the Moslems, too, the Church looks with esteem. They adore one God, living and enduring, merciful and all-powerful, Maker of heaven and earth, and Speaker to man. They strive to submit wholeheartedly even to His inscutable decrees, just as did Abraham, with whom the Islamic faith is pleased to associate itself...”

---

27 *Enam-79*

As it is seen, Christianity, in modern times, exemplifies Abraham as a faithful believer of God and unlike its traditional teaching, it then considers salvation to be attainable to those who have Abrahamic faith.

In Old Testament, Abraham is described "Hebrew Abram" and therefore he is considered to be the ancestor of sons of Israel. Because of his faith and submission to God, Abraham is the first example of a faithful Jewish. Also, it is repeatedly emphasized in both sacred books and religious literature that he wholly submitted himself to God and patiently waited for the God's promise for 30 years; that he never lost his hope from God within those 30 years; that he used to have peaceful and reconciler persona; that he was a brave, truthful, honest, sincere and hospitable person, and he was being a mediator for those who were sinful. In addition, in Jews sacred books, it is mentioned that even though he was raised in a pagan environment and his father was a pagan, he was able to find out that paganism was not the correct belief but one God. Furthermore, in Hasidic literature, he was identified to live according to the God's laws before centuries which were revealed to Moses. It means that there were no difference between the religion of Abraham and Moses.

According to the Quran, Abraham is identified as a sincere servant of Allah, benign person, Allah's companion and an example for all believers. Thus, Muslims pray in their daily prayers as following: "O God! Send your mercy on Muhammed and his posterity as you sent Your mercy on Abraham and his posterity. O God! Send your Blessings on Muhammed and his posterity as you have blessed Abraham and his posterity." In Islam, Abraham is a model believer for Muslims and he is the second greatest prophet of Allah after Prophet Muhammed. Therefore, whoever takes Abraham as an example for herself and lives as he lived is indeed a Muslim regardless of her religion or sects, since Abraham was a Muslim and a Hanif.

Based upon what we stated above, Abraham was the only person who unifies the followers of the three religions. At least, he is the mutual ancestor in the subject of religion between them. However, why has not those three religions come closer to each other in the common ground, which is Abraham? Why has not shared understanding on Abraham in sacred texts of the three

arisen interest among descendants of Abraham until 1960s? Has everybody talked about three persons differing from each other in terms of belief and personal characteristics but used the same name? When we look at the history of the relationships between the three religions, the answer is clear: Each religion has its own Abraham, and there is no commonality between those three "Abrahams".

However, can Abraham be a model for believers, especially for Muslims? He certainly can.

1. First of all, his hospitality and generosity could be taken as an example. This is such a generosity that he used to serve the best food he had to those he did not know. He used to love feeding people that he had not met. He did not use to take into account of guests' wealth or social status as we do so today. He only used to think of Allah's blessings while serving people. So, why do not we behave so if we see him as a model for us?

2. His courage and his not having never lost his hope can be another instance for us to follow. According to the Quran, he never fallen into hopelessness from God's promise even though he could not have a son for many years. Against any trouble and obstacle, he never felt failed and struggled with an endless courage. He thought that all obstacles and barriers were God's exams for him to tackle. For instance, he was able defend the truth against angels appointed to destory the whole Lut tribe and heralded Abraham with a son. According to him, attempting to destory the whole tribe could harm innocent and good ones and because of this possibility he was defending the justice against angels.

3. His sincere submission and loyalty to God also must be a criteria for us to pursue. In Maryam chapter, verse 41, he is identified as a loyal messenger of God. Therefore, he is a prophet whom everybody must follow. In order for doing so, for instance, Muslim men have circumsion and sacrifice an animal in Eid al-Adha which are some of Abraham's traditions. In performing pilgrimage, they do *say* between Safa and Marwa mountains and symbolically stone the devil to follow Abraham's traditions. In short, each Muslim takes Abraham as an example in his/her daily basis life and strive to follow his tradition.

Particularly, statements such as *Ibrahim*, *Halil Ibrahim*, *Halilurrahman*, and *Halil Ibrahim Feast* in Turkish language show that people in this country have a sympathy and adherence towards Abraham.

4. Moreover, his persistent attitude to rationalize faith should be an example for us. He did not consider religion only to have faith without thinking, but advocated everyone to question what he/she believed and to comprehend his/her faith by using the intellect. His struggle against his tribe told in the Quran is a concrete example for us. It can clearly be seen in the Quran that he pursued to approve his faith with his mind on the resurrection after death instead of believing that blindly.

5. His ambition to seek for the Creator of the earth and heavens, and of mankind is another instance for us to follow. Verses 74 to 79 in Enam chapter in the Holy Quran show us how Abraham reached Allah step by step. He cogitated very deeply whether stars, the moon, or the sun could be the God and at the end of his analysis, he concluded that Allah is the only God and thus he shouted that: *"For me, I have set my face, firmly and truly, towards Him Who created the heavens and the earth, and never shall I give partners to Allah."* (Enam-79).

In conclusion, if we take Abraham's courage, loyalty and decisive faith on one God as main principles in our lives, we can reach his status that is being the companion of Allah. It should be bear in mind that being the companion of Allah will inevitably help us be companion to each other and coexist peacefully and restfully in this world.